

DON JOAQUÍM RUBIÓ Y ORS

— — —

La Veu del Vallés, sempre atent á tot lo que sia una llegítima gloria pera Catalunya, honra avuy sas planas ab lo retrato del digníssim doctor don Joaquím Rubió y Ors, que fa poch ha celebrat las bodas d'or de son nombrament de Catedràtich.

Al rendir aqueix tribut d'admiració al sabi mestre, al patrici fervent y al ciutadà honrat, nos associém á l'alegría y satisfacció que sent tothom que veu en lo catedràtich de la Facultat de Filosofia y Lletres de nostra Universitat, á un dels principals restauradors de la moderna literatura catalana.

Nasqué á Barcelona al 31 de Juliol de 1818.

De 1831 á 1834, cursá 'ls tres anys de filosofia en lo Seminari conciliar. De 1834 á 1835, va comensar los estudis de teologia. Habentlos deixat en 1835, estudiá economia política en las classes establertas á Llotja de Barcelona, y l'any 1838 obtingué 'l grau de batxiller en lleys. En 1846 prengué 'ls títols de Llicenciat y de doctor en Filosofia y Lletres; al cap de l'any després de oposicions, ocupá la Cátedra de literatura general y espanyola en la Universitat de Valladolid, desempenyantla fins á 1858 que fou traslladat á Barcelona, essent designat en 1860 pera llegir lo discurs d'obertura de curs, á qual acte académich hi assistiren las personas reals, y en 1861 fou delegat pera exercir las visitas d'inspecció ó varis Instituts de segona ensenyansa á Catalunya y Balears.

En 1885 fou nombrat Vice Rector de la Universitat de Barcelona.

Com á escriptor ha sigut tal sa fama entre 'ls escriptors de tot lo mon, que son nom es pronunciat ab respecte y admiració per tothom.

En 1863 fou proclamat *Mestre en Gay Saber*.

En 1889 celebrá lo cinquanta aniversari

de la publicació de la primera poesia *Lo Gayter del Llobregat*, que publiqué en lo present número, y ab aquest objecte l'*Lliga de Catalunya* organísá una festa literaria en lo Palau de Ciencias de Barcelona, en son honor.

Se publicá allavors un tomo de sas composicions poéticas, en varias llenguas.

Tal es en vrens paraulas los rellevants mérits contrets devant de sos compatricis per lo doctor Rubió y Ors, á qui felicitem de tot cor, desitjantli llarga vida pera millor gloria seva y de la Patria Catalana, que s'honra en tenirlo com á un de sos més preclars fills.

Al Dr. D. Joaquim Rubió y Ors

en ses bodes d'or.

Avuy que deu esser sens dir mentida

Un jorn, lo mes ditzós de vostra vida

Vull ma lira polsar,

Pordoneu, oh trovaire ai qu' avuy gosa

Posáhi sa ma sens vida..... tremolosa

Per poguervos cantar.

—

Be prou deu recordar vostra memoria

Qu' avuy fá cinquant' anys que ple de gloria

Rebereu dels doctors,

La toga, lo birret y d' aquell dia

Vivíreu ab tots ells ab companyia....

¡Per vos quins bells recorts!

—

Cinquant' anys qu' heu robat á l' existencia

Per ab gloria emplearlos ab la ciencia

Que nosaltres rebem,

Cinquant' anys... sembla res... y es mitxa vida,

Aixó 'ns obra en lo cor una ferida.....

La por de qu' hos perdém.

—

Si aixís fós.... si la lira abandonada

Del xifré la deixés allí penjada

Per ja may mes tocá,

Sería per crehná l' inmensa altura

Y revestit de gloria y d' hermosura

Al cel aná á cantá.

—